

Изх. № 561-00-561
София 26.02.2015 г.

**Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен в НС на 23.01.2015 год. от Данайл Кирилов и група народни представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с внесения в Народното събрание от група народни представители Законопроект за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, Конфедерацията на работодателите и индустрисците в България изразява неподкрепа по така предложените промени в чл.24, ал.1, във връзка с чл.150 от законопроекта.

Считаме, че така предложеният текст на чл.24 нарушава не само конституционни права на гражданите и юридическите лица, но е в нарушение на поети от държавата ангажименти в международноправни актове и монополизира дейности в полза на адвокатската професия, без да се гарантира подобряване защитата на интересите на гражданите и организацията.

В конкретика предложеният текст е в нарушение на:

- чл.16 и чл.19 от Конституцията на Република България, съгласно които трудът се гарантира и защитава от закон, икономиката на страната ни се основана на свободната стопанска инициатива и законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя;
- Конвенция на МОТ №87 за свободата на сдружаване и закрила на правото на организиране, ратифицирана от Р България, съгласно която организацията на

трудещите се и на работодателите не могат да бъдат разпускани или дейността им спирана по административен ред.

Експертното ни виждане е, че така предложената редакция на чл.24, регламентираща какво е адвокатска дейност, е твърде разширена и обхваща обичайни дейности на счетоводители и специализирани счетоводни предприятия, юрисконсулти и други свободни професии. Разбирането ни е, че проблемът не се състои в това, че като адвокатска дейност се включват чисто административни, консултантски, счетоводни, трудово-осигурителни и други услуги, а по скоро в това, че тези дейности са изрично определени като дейности в правомощията единствено и само на адвокати, т.е. проблемът не се свежда дотолкова в новата редакция на чл.24, с който се разширяват правомощията на адвокатите, а в това, че чрез въвеждането на административна отговорност се забранява извършването на дейности от лица извън адвокатската професия.

С промените в чл.24 представителството пред административните органи се свежда до изключителна адвокатска услуга. Изготвянето на заявления, отговори, молби и жалби също са изброени сред изключителните адвокатски услуги, като не е упоменато, че това се отнася само до съда. В контекста на разпоредбата се остава с убеждението, че това е валидно за всички административни органи, т.е. не могат да се правят никакви заявления, включая заявления за регистрация по ДДС, да се отговаря по решения при данъчни ревизии, устни и писмени консултации и становища по данъчно правни въпроси, трудово-осигурителни въпроси, финансово правни въпроси, примерно Закона за ограничаване плащанията в брой. От изключителната адвокатска дейност не е изключена и осъществяваната до сега от счетоводните предприятия дейност, свързана със справки в административните органи и получаване на документи от тях за текущото състояние по данъчно осигурителните сметки на лицата.

В допълнение бихме искали да подчертаем, че така предложеният законопроект, с предвиденото в чл. 24, ал. 1 съдържание:

- отнема вече съществуващи и регламентирани с чл.18, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) права на гражданите и организацията, които могат да бъдат представлявани пред административните органи с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани или организации;
- лишава гражданите и юридическите лица от правото им да направят своя избор как най-добре да защитят правата и законните си интереси, определяйки изрично, че така очертаният широк кръг от административни, консултантски, счетоводни и др. услуги може да се осъществява единствено от адвокати, което води до монополизиране на тези услуги;
- не отчита обстоятелството, че за ефективната защита на граждански и корпоративни права вече не е достатъчно само да си вписан в регистъра на адвокатурата, а са необходими множество специализирани познания, каквито не всеки адвокат притежава. Това особено се проявява на плоскостта на данъчно-осигурителните правоотношения, където може да се види как перфектно изготвен от правна гледна точка договор води до негативни данъчни последици;

- създава реална предпоставка за осъществяване на адвокатските услуги, регламентирайки изброяните дейности единствено за упражняването им от адвокати, в съчетание с действащата в чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата разпоредба, че адвокатското възнаграждение не може да е по-ниско от определеното с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет

В допълнение, противно на твърдението в мотивите на законопроекта, че се предлага контролирано предоставяне на удостоверителни функции на адвокатите с цел улесняване на гражданския оборот, в предлаганите текстове липсват каквито и да е правила и гаранции за контрол на достъпа до информационните масиви на определени регистри. Наред с това се предлага само срещу адвокатска карта адвокатите да имат достъп до книжа и сведения – нещо, с което физическите и юридическите лица не разполагат.

Предвидената с чл. 150 от законопроекта административно-наказателна отговорност за лице, което извършва или предлага извършването на дейност по чл. 24 ще доведе не само до монополизиране на административните и консултантските услуги в полза на адвокатите, но ще лиши една значителна част от икономисти, юристи и лица с др. специалности да извършват административни и консултантски услуги. Същевременно предвиденото в чл. 153 от законопроекта задължение за органите на съдебната и изпълнителната власт, нотариусите, частните съдебни изпълнители и за всички физически или юридически лица да информират съответната адвокатска колегия за извършване на нарушение по чл. 150, за да бъде санкциониран нарушителя с глоба или имуществена санкция, която да отива в сметката на адвокатския съвет, без да е ясно за какво ще се използва, буди най-малкото недоумение.

Съвсем нелогична и незаконосъобразна е предвидената в чл. 150 административно-наказателна и имуществена отговорност, при положение, че в мотивите към законопроекта изрично е посочено, че списъкът на адвокатските дейности в чл. 24 не е изчерпателен. Иначе усилията да се попречи на случайни хора без квалификация да упражняват адвокатска професия, с което могат сериозно да застрашат интересите на гражданите, трябва да бъдат настърчени. Но това се отнася и до други професии и дейности и трябва да бъде уредено по ясни и изчерпателно нормативно определени критерии.

Предлаганите ограничения са изключително обезпокоителни за малкия и среден бизнес, ползвател на тези услуги. Опасяваме се, че с въвеждането на административна отговорност и забраната за осъществяване на дейности от лица, които не са адвокати се ограничава достъпът до дейности на определен кръг свободни професии в пълно противоречие с принципите на свободната стопанска инициатива.

С уважение,

Евгений Иванов
Изп. директор

